

státních drah po státním převratu, nýbrž i za bývalé c. k. správy rak. státních drah ohledně důchodců bydlících v území Č. S. R. z a t í m n ě bez ohledu na státní příslušnost.

O vyplácní důchodů vzešlých ze služeb u maďarských státních drah vydáno bylo z a t í m n ě ustnovení zvláštní, platné do té doby, než budou likvidační podklady z Budapešti řádně předány neb jinak získány a výměry těchto požitků definitivně určeny.

Veškerá korespondence, týkající se výplaty zmíněných důchodů prozatím vzniklých jen ze služebních poměrů u bývalých c. k. rak. státních drah a po převratu u československých státních drah, dále výměny záopatřovací požitků pozůstalým po důchodcích těchto drah ve výslužbě zemřelých a veškerých reklamací v tento obor spadajících budíž zasílána přímo této likvidatuře, jejímž sídlem je dům zvaný „na Křenovce“ na Žižkově, Husova tř. 22.

Čísla telefonu jako u ředitelství státních drah v Praze: 1442, 6271, 7545, 9681 a 9682 s výjimkou čísla 4512 (vojenské).

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 1. července 1919, č. j. 13252/III.-19 o nemocenském pojištění česáčů chmele.

K podání Zemského ústředního úřadu práce v Praze z 21. června 1919, č. 289 v příčině nemocenského pojištění česáčů chmele sdělilo ministerstvo sociální péče toto:

Zákon z 15. května 1919, č. 268 sb. z. a n. podrobuje pojištění nemocenskému všechny osoby, jež vykonávají práce a služby na základě poměru pracovního, služebního neb učňovského a nevykonávají jich jako vedlejší zaměstnání nebo příležitostně. Otázka, zda v konkrétních případech osoby zaměstnané česáním chmele vykonávají tím jenom zaměstnání vedlejší anebo jsou zaměstnány příležitostně, mohla by býti řešena jenom při posuzování toho kterého případu a to příslušným správním úřadem I. stolice. Nemůže proto ministerstvo sociální péče opatřením, za které zemský ústřed. úřad práce žádá, předbíhati rozhodování nižších stolic správních. Když by ty které osoby, pokud se týče skupiny těch kterých osob byly tímto způsobem prohlášeny za osoby podrobené povinnosti pojistné, poskytují toho času platné stanovy okresních nemocenských pokladěn (v § 50. a 51.) ustanovení o tom, jakým způsobem dlužno osoby nestále zaměstnané přihlašovati, odhlašovati a příspěvky za ně platiti.

Poněvadž však rozhodnutí o konkrétní povinnosti pojistné nedá se uskutečnit v čas, a osoby, o které se jedná nemohou zůstatí nezaopatřeny pro případ svého onemocnění, pokládá ministerstvo sociální péče za vhodné, aby uložena byla zaměstnavatelům kolektivní smlouvou povinnost dohodnouti se s příslušnou okresní nemocenskou pokladnou o vhodném provedení nemocenského pojištění.

Judikatura.

Nález

nejvyššího správního soudu ze dne 24. června 1919 č. 3191 o stížnosti Václava Jíši ve Zbizoze proti rozhodnutí býv. c. k. ministerstva sociální péče ve Vídni ze dne 26. června 1918 č. 11042 v příčině dodatečného placení úrazových pojistných příspěvků.

Stížnost zamítá se jako bezdůvodná.

Důvody:

Výměrem Úrazové pojišťovny dělnické v Praze z 21. dubna 1913 č. 32565 byl stěžovateli podniku „výroba špiček a troubel“ přede-